

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. Humiliatio tua in medio tui. Os. 9. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

bit. *Hoc est autem iudicium*, inquit Dominus, *quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem.* Jo. 5. 19. Erit igitur alleganda fragilitas: at quomodo, si illa fuit voluntaria? fuisti fragilis, ita est, sed cur? quia voluisti esse fragilis, nec usurpasti opportuna remedia, quæ ad restaurandas vires tibi Dominus concessit. Tempore tentationis ad ejus patrocinium non recurrebas, sacrae Confessionis & Communionis frequentiam non curabas, malas occasiones, ut poteras, non declinabas. Eritne igitur excusabilis, si cecidit, qui juvari noluit, qui adminiculum neglexit, qui præcipitio se commisit? non erit, qui vel hiscere audeat, ne deterior reddatur causa. *Omnis iniquitas oppilabit os suum.* Pl. 106. 42.

4. Considera, si, concesso perbenigne defensionis loco, non habeas in favorem tuum, quod respondeas, hinc infallibiliter inferri aliud superesse nihil quam æternæ damnationis sententiam. Itaque ne graveris demuo co-

gitare, quia facies? si nescis, quid facies, cum surrexerit ad iudicandum DEVS, scies, quid facies, cum sederit ad damnandum. Converti poteris ad mores, & rogare, ut cadentes ruinâ te involvant, ad marmora, ut te conterant, ad molares, ut te comminuant, ad voragine terræ, ut aperto hiatu te absorbeant. Sed quid proderit? non est jam tempus supplicationis, ut prius, sed supplicij. *Indutus est Dominus vestimentis ulsionis.* II. 39. 17. Quis igitur te fiet, si ejus ore, qui quondam Advocatus erat tam benevolus, audiens te addici flammis infernalibus? si is, qui fert sententiam, homo foret extraneus, alienus, averfus, excipere liceret & objicere crudelitatem. Sed est Advocatus, qui in Cruce omnem pro te sanguinem profudit. Et qui deinde ad dextram Patris aliud non regit, quam ut pro te roget, pro te peroraret, & modis omnibus studeat cælo te inferre. Non potest ejus sententia non esse irrefragabilis, si ad inferorum supplicia te condemnent.

IV.

Humiliatio tua in medio tui. *Micho. 6. Of. 14.*

1. Considera, ut copiosam invenias materiam te humiliandi, opus non esse foras evagari, tanrumodo intra te ipsum illam quære: *Humiliatio tua in medio tui.* Si te foris spectes, facile contingeret superbire, quia fortè videbis te decorè vestitum, fulgentem ostro, fulgurantem auto; videbis col-

locatum in gradu dignitatis, aulicis obsequijs, & populari plausu honoratum, æstimatum. Sed non ita, si bene in te inspicias te ipsum: *in medio tui.* Satis est, si hæc tria crebrò cogites, quis fueris, quis sis, & quis futurus sis. harum considerationum quælibet sufficiet ad deprimendum factum. Unde vides

vides non definiri tempus: *Humiliatio tua in medio tui*. non dicitur: *fuit*, nec *est*, nec *erit*. Sed absque differentia temporis, quia, quocunque ex dictis te consideres, humiliabis te ipsum.

1. Considera proinde bene iniquitatem vitæ præteritæ, ingratitude præsentis, incertitudinem futuræ. In quam miserabili statu versabaris, quando jam redactus in potestatem Satanz serviebas illi ut vile mancipium, desertus à DEO, infelix, deformis, imò abominabilis, & reus flammæ, quæ tibi in profundissimo inferni barathro parabantur? Nunc verò ponamus te miseratione DEI ereptum hoc statu, considera tamen, quam ingratum te exhibeas liberatori tuo. Quomodo respondes Domino? quæ hujus rei cogitatio? quis sermo? quo desiderio flagras illi præbendi gustum? nonne maximus est tepor tuus, in rebus ad ejus servitium pertinentibus? vide potiùs, ut tuis servias cupiditatibus, vanus, iracundus, impatiens, & ad quodcunque genus peccati etiam scdissimi propensus. Jam verò quoad futurum, an divinare potes, quid denique te futurum sit, existente voluntate adeo instabili & infirmâ, qualis est tua? vidimus nutare etiam columnas firmamenti, imò & prolabi. Quid de te fiet, arundine fragili, quæ omni vento se inclinat? Una affectio vehemens, quæ in te dominatur, nonne sufficit, ut te prosternat? & prostratus cum

fueris, unde scis, te denuò surrecturum, aut rediturum ad frugem? unde scis, quo modo sis moriturus?

3. Considera, si quid etiam boni in te residet, id non esse narum in tuo fundo, sed cœlitus concessum. *Desertum est*. Terra tua ex se non est apta nisi spinis & tribulis proferendis. & sic vides intra te revera non esse nisi meram humiliationis materiam: *in medio tui*. Et tu nihilominus tam ægè te demittis?

4. Considera hanc humiliationem, quam à te requiro, non tantum esse debere tuam, sed *in medio tui*, hoc est, in intimo cordis. Non enim sufficit, ut mente te humilies, speculativâ quadam ratione cognoscendo, te esse miserabilem, in quocunque statu spectes te ipsum, præterito, præsentis, vel futuro, & quidquid habes boni, à DEO proficisci, sed necesse est id etiam præcè cognoscere, ita ut ex corde dicas sic esse, idque tibi adeo sit persuasum, ut nullo tangaris sensu ejus æstimationis externæ, quæ tibi aliunde adveniat, sed statim eam DEO reddas, reddas cogitatione; reddas verbo; exemplo Virginis, cum se ab Elisabethâ laudari audivit.

5. Considera non dici *Humiliatio aliena*, dici *Tua*, & hæc unice debet esse *in medio tui*. Decet enim, ut in corde tuo inhabitet vilis æstimationis tui, non aliorum. Sed quàm facilè contrarium accidit: quia semper cogitas alienos potiùs defectus quàm tuos.